

— 220 —

ФАУСТЪ.

Кой?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

На Адама първата жена.

Отъ хубавитѣ ѹ коси,
 Отъ сяйния ѹ накитѣ се пази!
 До нѣкой момъкъ щомъ се добере,
 Не го отпуска съ леснина.

ФАУСТЪ.

Тамъ двѣ: едната млада, друга стара;
 Седѣтѣ, защото танцътѣ ги умаря.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

То днеска нѣма край;
 Захваща новий танцъ, ела и заиграй!

ФАУСТЪ (танцува съ младата).

Еднѣжъ сънувахъ дивенъ сънь,
 На ябълката въ двора, вънь —
 Двѣ дивни ябълки съзряхъ;
 Прищѣ ми се и ги обрахъ.

МЛАДАТА.

Тебъ ябълка се услади,
 Съсь рая що те награди;
 Отъ радостъ трепнахъ наявѣ,
 Че въ моя дворъ ще найдешъ двѣ.

МЕФИСТОФЕЛЬ (съ старата).

Еднѣжъ сънувахъ грозенъ сънь,
 Видѣхъ единъ разцѣленъ пънь;
 На него отворъ бѣ дѣлбокъ,
 Хареса ми, макаръ широкъ.